

[Arne Melchior]

på, at vi herinde er valgt som en lovgivende forsamling. Vi er faktisk ikke valgt som administratore, vi er heller ikke valgt som kontrolorgan. Vi kan naturligvis, og det gør vi jo i vid udstrækning, følge med i, hvilke praktiske udformninger de love, som vi vedtager, fører til, og hvilke resultater der kommer ud deraf. Men jeg må stærkt advare også i denne sammenhæng, altså imod, at Folketinget blander sig i mere og mere.

Tidligere professor i statskundskab Poul Meyer fra Århus Universitet har gentagne gange peget på den tendens, der, siden de permanente udvalg fik deres indtog her i folketingsarbejdet, har været til, at Folketinget går meget vidt ud over den lovgivende funktion og den følgen med i lovenes praktisering, som følger deraf.

Hr. Bernhard Baunsgaard sagde i sin tale, at der også er andre tilfælde, hvor Folketinget kræver sig meddelt oplysninger, og nævnedede et enkelt eksempel herpå, og jeg er enig med ham i, at der kunne nævnes også andre. Jeg finder dog ikke nogen som helst sammenligningsmulighed imellem disse andre tilfælde og den omstændighed, at der for efterretningstjenester ifølge sagens natur i dette land som i alle andre lande vest eller øst for et eller andet tæppe, i nord eller i syd, må gælde en ganske speciel fortlighed, og et organ af bare nogen størrelsesorden, det være sig nok så parlamentarisk, som skulle have sig meddelt oplysninger af denne art, vil før eller senere lække, og så vil altså de muligheder, som efterretningstjenesterne har for at virke, blive stærkt begrænset. Justitsministeren sagde det, idet han sagde, at han forudså betydelige sikkerhedsmæssige gener af et sådant forslags gennemførelse.

Flere af ordførerne har været inde på den behandling, der i øjeblikket foregår i Udenrigspolitisk Nævn af en sag, der har været aktuel i det sidste halve år, og om hvilken der i morgen i mødet i Udenrigspolitisk Nævn vil blive givet en eller anden form for rapport. Jeg synes, at netop denne begivenhed og den måde, som Folketinget her altså ved Udenrigspolitisk Nævn har håndteret denne situation på, viser, at det foreliggende system giver ganske udmærkede muligheder for ad hoc, når en sag påkalder det, da at foretage det fornødne på en behagelig, diskret måde. Jeg synes, at dette bevis netop yderligere understreger overflødheden af det foreliggende forslag.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var hr. Arne Melchior's ord om, at kontrolorganer af efterretningstjenester fandtes hverken vest eller syd for os. Jo, det findes sådan set begge steder, både syd for os, i Vesttyskland og vest for os, i Amerika, så det kan altså fungere.

Med hensyn til faren er det klart, at jo flere mennesker der er impliceret, jo større efterretningssvæsenet er, jo større kontrolorganet er, jo større er faren for læk, men da de fleste altid vil være beskæftiget i efterretningssvæsener og ikke i kontrolorganet, er den største fare altså i selve efterretningssvæsenet.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er ikke sådan hver dag, at jeg kan erklære mig 100 pct. enig med hr. Arne Melchior, men det vil jeg faktisk tillade mig at gøre i denne sag.

Fremskridtspartiet mener, at forslaget fra SF om at oprette en mere folkelig efterretningstjeneste er totalt uegnet til at blive vedtaget her i folketingssalen. Jeg er godt klar over, at SF på en eller anden måde mener at have fundet de vises sten i denne sag, men vi er meget, meget uenige.

Vi er også meget, meget uenige med SF i, som fru Ebba Strange udtrykker det, at ifølge forslaget skulle det ikke mere være lukket land. Det er vi meget uenige i. Vi synes faktisk, at det er en underlig sammenblanding af tingene, man prøver med dette forslag.

Jeg skal nok lade være med at spørge, hvilket ærinde SF er ude i, eller hvilket ærinde SF går, for det kan der komme en yderligere polemik ud af her i salen, så det vil jeg afholde mig fra.

Kristian R. Kristensen (KRF):

Kristeligt Folkeparti er også tilhænger af, at vi har et udmærket efterretningssvæsen, også her i Danmark. Det er en sikkerhedsforanstaltning for landet, og derfor vil vi også gerne give efterretningstjenesten de bedst mulige arbejdsvilkår. Det er betænkeligt, hvis efterretningstjenestens arbejde skulle offentliggøres, og det vil i hvert fald svække den sikkerhedsmæssige sammenhæng, og hvis det var sådan, at alle disse punkter, som er nævnt i bemærkningerne til SF's forslag, skulle føres ud i livet, ville det bli-